Ponedjeljak 03.06.2013.g.

Kad sam danas sjeo pred kompjutor, ponovno mi "dođe" jedna misao

koja mi se nametala već neko vrijeme. ZAŠTO JE MORE SLANO?

I ajde, ne budi lijen, upišem ovo svoje pitanje na tražilicu. I otvori se

mnogo stranica na tu temu.

I začudilo me to što sam ja očekivao da čovjek i njegova znanost imaju

odgovor na to pitanje, relativno jednostavan. A kad ono nije tako.

Otvorim nasumce jednu stranicu koja mi se po prvim rečenicama svidjela.

I vidim tamo stvarno stručno i temeljito obrazloženo da je more slano

radi raznih razloga.

I dobro, bar sam nešto naučio.

No, onda me na kraju teksta "pogodila" jedna prekrasna konstatacija,

koju nisam očekivao u ovako stručnom objašnjavanju zašto je more

slano, svugdje i manje-više jednako.

Pisalo je na kraju:

"… Mnogi mehanizmi koji omogućavaju kemijsku stabilnost

morske vode još uvijek nisu u potpunosti razjašnjeni.

NO, ONO ŠTO SU ISTRAŽIVAČI DO SAD OTKRILI,

SVJEDOČI O IZUZETNOJ MUDROSTI NAŠEG STVORITELJA,

KOJEM JE ITEKAKO STALO DO SVEGA ŠTO JE STVORIO."

Baš sam se iznenadio ovoj konstataciji pisca cijelog stručnog obrazloženja

zašto je more slano.

Znanstvenici, tražeći dokaze za sve što postoji i što se događa, nisu baš u

dobrim odnosima s NAŠIM GOSPODINOM BOGOM.

JER, ON JE SAM PO SEBI DOKAZ, U NJEGA TREBA VJEROVATI,

A ZNANOST TO NE POZNAJE, TRAŽI ZA SVE OPIPLJIVE

DOKAZE.

A upravo takvo mišljenje, o slanosti mora, nosio sam i ja u sebi i prije

nego sam pročitao onaj članak.

Mislio sam si, to je Gospodin nekako osmislio da očuva život na zemlji.

NEKAKO, IZ NEKOG RAZLOGA.

I poslije sam otišao u grad i sjeo sam na kavu u jedan kafić.

I sjedim i promatram ljude oko sebe, mnoge poznajem "iz viđenja". I

blagoslivljam ih kako mi dođe.

I MISLIM SI KAKO SVI ONI, I JA S NJIMA, IMAMO NEKI

SMISAO POSTOJANJA KOJEG JE GOSPODIN DAVNO OSMISLIO.

KAO I ONO MORE ŠTO JE STALNO SLANO …

I TAKO SAM NAJEDANPUT POSTAO SRETAN, ISPUNILA ME

NEKA RADOST, OSJETIO SAM DA MI JE LICE RADOSNO,

SMIJAO SAM SE U SEBI.

POGLEDAO SAM U NEBO I ZAMISLIO SI TAMO KONTURE

NAŠEG GOSPODINA I ZAHVALIO MU ZA SVE OVO OKO

MENE.

I BIO POTPUNO MIRAN I RADOSTAN U TIM TRENUCIMA.

I mislim si, koliko samo problema imam … Trošim posuđene novce, bez

posla, kuću još nismo prodali, itd…

A JA MIRAN I RADOSTAN …

I vidim prođe neki super auto. I još jedan. I još jedan… I ja sam nekad

imao takve aute… I osjetim da nemam nikakvu želju da to sada imam …

možda neki mali, ovaj naš je već jako star …

DA LI SU TI LJUDI MIRNI I SRETNI? DA LI SAM JA NEKAD

BIO MIRAN I SRETAN?

NE, POZNAJEM TE LJUDE, ZNAM DA SU STALNO NEMIRNI,

STALNO TRAŽE NEŠTO ŠTO NE MOGU NAĆI, STALNO TRAŽE

NEKO ISPUNJENJE KOJE NE MOGU NAĆI.

I JA SAM TAKAV NEKAD BIO ...

TRAŽIO SAM ISPUNJENJE U MATERIJALNIM STVARIMA, KOCKI,

ALKOHOLU, DRUŠTVENOM STATUSU …

I NIŠTA NISAM PRONALAZIO. SAMO PROLAZNE TRENUTKE

SITNIH ZADOVOLJSTAVA NAKON KOJI SU SE PONOVNO

OTVARALE SVE VEĆE I VEĆE CRNE RUPE MOJIH NEMIRA,

NEZADOVOLJSTAVA, NEISPUNJENJA …

I DANAS MI JE SVE TO POTPUNO JASNO. TAKO JEDNOSTAVNO.

STVARAN, ČIST, TRAJAN MIR I

STVARNA I ČISTA RADOST NISU U

MATERIJALNIM STVARIMA,

DRUŠTVENOM STATUSU, ALKOHOLU,

KOCKI ...

NE, U TIM STVARIMA I SITUACIJAMA

CARUJE ZLI I NJEGOVI.

MALO DAJU A ONDA UZMU NATRAG

SVE, I TIJELO I DUŠU.

MIR I RADOST, TRAJNI, ČISTI,

STVARNI, SU U GOSPODINU BOGU,

NJEGOVIM ZAPOVIJEDIMA, NJEGOVOJ

BOŽANSKOJ RIJEČI ŠTO I KAKO

ŽIVJETI.

I zato sam ja danas pio kavu i smješkao se radosna lica jer sam

znao DA GOSPODIN UPRAVLJA MOJIM ŽIVOTOM, DA ĆE

SVE BITI DOBRO, ONAKO KAKO GOSPODIN ZNA DA JE

NAJBOLJE ZA MENE I ONE OKO MENE, DA JA SAMO

TREBAM U TO VJEROVATI I PREMA SVOJIM

SPOSOBNOSTIMA I DAROVIMA KOJE SAM PRIMIO ČINITI U

SVAKOM TRENUTKU SAMO ONO ŠTO MOGU.

NI VIŠE NI MANJE. SAMO ŠTO MOGU, TAKAV KAKAV SAM.

JER, **"NETKO TO DO GORE VIDI SVE..."** REKAO JE U JEDNOJ

PJESMI MENI DRAGI PJEVAČ ĐORĐE BALAŠEVIĆ.

JER ZNAM DA TAJ "NETKO", GOSPODIN

MOJ I BOG MOJ, UPRAVLJA MOJIM

ŽIVOTOM, OBEĆAO MI JE DA ĆE SVE

BITI DOBRO, A MOJE JE SAMO DA U

NJEGA ČVRSTO VJERUJEM, NJEGOV

PLAN ZA MOJ ŽIVOT PREKO KOJEG ĆE

SE ON PROSLAVITI, I DA U SVAKOM

SADAŠNJEM TRENUTKU SVOJEG ŽIVOTA

ČINIM ŠTO MOGU, TU GDJE JESAM,

TAKAV KAKAV JESAM.

I ZATO SAM TAKO DANAS BIO

RADOSTAN …SAMO ČINIM ŠTO MOGU

I VESELIM SE SVAKOM BUDUĆEM

TRENUTKU, JER ĆU U NJEMU VIDJETI

SLAVU BOŽJU, ZA SEBE I ZA DRUGE.

Jedino, ponekad sam malo žalostan što tu svoju bezgraničnu radost i mir

ne mogu osjetiti svi oni dragi ljudi oko mene.

NISU SE "OTVORILI" DO KRAJA, "STISKAJU" SE JOŠ UVIJEK U

SVOJIM PEĆINAMA, POKUŠAVAJU SAMI RJEŠAVATI SVE

PROBLEME KOJI IM DOLAZE U ŽIVOTU NA NAČIN DA ŽELE DO

KRAJA USTRAJATI U SVOJEM VIĐENJU STVARI I PROBLEMA, U

SVOJIM RJEŠENJIMA KAKO TE PROBLEME NAJBOLJE RIJEŠITI.

ŽELE SVE NA SILU, NA BRZINU, ODMAH DA SE RIJEŠI I

ONAKO KAKO ONI MISLE DA BI ZA NJIH, I DRUGE OKO NJIH,

BILO NAJBOLJE.

NE ČINE ONO ŠTO MOGU, TAKVI KAKVI JESU, NEGO ČINE I

VIŠE OD TOGA, NA SILU I TVRDOGLAVO ŽELE RIJEŠITI

PROBLEME, MIJEŠAJU SE SA SVOJIM ODLUKAMA I PONAŠANJIMA

U ŽIVOTE DRUGIH LJUDI I ŽELE IH PROMIJENITI ONAKO KAKO

ONI MISLE DA BI TI LJUDI TREBALI BITI, NAMEĆU IM SVOJA

RJEŠENJA I IDEJE …

I ONDA, KADA SE SVE TO NE DOGODI ONAKO KAKO SU SI

ONI ZAMISLILI, UPADAJU U DEPRESIJU, SRDITOST, NEMIRE,

NEZADOVOLJSTVA …

JEDNOSTAVNO, ČINE VIŠE NEGO ŠTO MOGU, MIMO SVOJI

STVARNIH SPOSOBNOSTI I MOGUĆNOSTI, NE VJERUJU U BOŽJI

PLAN ZA NJIHOV ŽIVOT I ŽIVOTE DRUGIH OKO NJIH ...

I MNOGI OD NJIH SU PRAKTIČNI VJERNICI, IDU NA MISE,

MOLE SE ... ALI NE VJERUJU DO KRAJA, NE "OTVARAJU" SE

DO KRAJA BOGU STVORITELJU, OHOLOST JOŠ UVIJEK CARUJE

U NJIMA.

A GDJE JE GRANICA ONOGA ŠTO BI

SVATKO OD NAS TREBAO UČINITI,

PREMA SVOJIM SPSOBNOSTIMA I

DAROVIMA, I DALJE PREPUSTITI

GOSPODINU BOGU, I ONOGA KADA

PRELAZIMO TU GRANICU I ČINIMO

NEŠTO ŠTO NE TREBAMO, ŠTO JE

SUVIŠNO, KRIVO, PROMAŠENO, "NA

SILU" … SEBI I DRUGIMA?

GDJE JE TA GRANICA, ZNAJU ME

PITATI?

A VRLO JEDNOSTAVNO, NIŠTA KOMPLICIRANO. SVATKO OD

NAS TU GRANICU VRLO LAKO PREPOZNA.

KADA ĆE NAS U SVAKOM TRENUTKU

NAŠIH ŽIVOTA, U SVIM PROBLEMIMA,

RAZNIM SITUACIJAMA KOJE NAM SE

DOGAĐAJU, VODITI MISAO DA

PREPOZNAMO ŠTO MI SAMI MOŽEMO

UČINITI, NE DRUGI, NEGO MI …TO

SPOZNAMO I UČINIMO, A OSTALO

PREPUSTIMO DALJE DA SE GOSPODIN

BOG O TOME POBRINE, OSJETIT ĆEMO

MIR.

NE NEKI POVRŠNI MIR, RASTRGANI, U NESIGURNOSTI DA LI

SMO STVARNO SAD MIRNI ILI NE…

NE. OSJETIT ĆEMO NEKI MIR DUBOKO

U SEBI, KOJI ĆE MOŽDA ISPOČETKA

BITI MALO TIH, SAKRIVEN U NAMA…

ALI ĆE SVE VIŠE I VIŠE ISPUNJAVAT

NAŠU NUTRINU I " IZRANJAT" NA

POVRŠINU NAŠEG BIĆA.

TO SVI MI, SVATKO OD NAS NA DRUGI NAČIN, MOŽEMO

TOČNO OSJETITI.

I SVI SMO MI SIGURNO TO NEKAD OSJETILI.

BEZ OBZIRA DA LI VJERUJEMO U BOGA ILI NE.

PROBAJMO SE SJETITI TIH TRENUTAKA.

TO SU BILI TRENUCI KADA SMO IZVRŠILI BOŽJU VOLJU ZA

NAŠE ŽIVOTE.

I OSJETILI SMO MIR, ISPUNJENJE, RADOST …

E, TO JE TA GRANICA.

KADA TO OSJETIMO, ONDA MOŽEMO BITI SIGURNI DA SMO

SVE UČINILI U POJEDINOM SLUČAJU I DA SADA MIRNE DUŠE

MOŽEMO DALJE PREPUSTITI GOSPODINU DA VODI I ZAVRŠI

CIJELU STVAR.

I BILO BI TO LIJEPO, KADA NE BI POSTOJAO ZLI I NJEGOVI.

TADA NI MI LJUDI NE BI OD NAŠEG POSTOJANJA, OD NAŠIH

PRARODITELJA ADAMA I EVE, BILI GRIJEŠNI I NESAVRŠENI.

NO, ZLI JE TU, STALNO OKO NAS I DJELUJE DA NAM UNIŠTI

TAJ MIR, TU RADOST, DA NAS SPRIJEČI DA DO NJIH DOĐEMO.

I ZATO SU U NAMA I OKO NAS TE SVAKODNEVNE BORBE.

VIDLJIVE I NEVIDLJIVE.

NO, PRIHVAĆANJEM SPOZNAJE DA ĆE

TAKO BITI DO KRAJA NAŠIH

OVOZEMALJSKIH ŽIVOTA ČINI ME

MIRNIM.

ZNAM DA TAKO TREBA BITI, TAKO JE

GOSPODIN BOG OSMISLIO I

PREDVIDIO.

ALI, ISTO TAKO ZNAM, I TO ME ČINI BESKRAJNO RADOSNIM,

DA ĆE POSLIJE MOJE OVOZEMALJSKE SMRTI DOĆI BESKRAJNI,

VJEČNI TRENUCI NESLUĆENOG MIRA I RADOSTI.

U BOŽJEM KRALJEVSTVU, KAKO JE GOSPODIN ISTO PREDVIDIO

I OBEĆAO.

I JA U TO ČVRSTO VJERUJEM.

I ZATO SAMO TRAŽIM MIR I RADOST U SVEMU ONOME ŠTO

SVAKI DAN OSJEĆAM I MISLIM DA TREBAM NAPRAVITI KAKO BI

ZA OVE TRENUTKE MOJEG ŽIVOTA IZVRŠIO BOŽJU VOLJU.

"JER, NETKO TO OD GORE VIDI SVE

..."

ČEMU DA SE ONDA PREKOMJERNO BRINEM O SVEMU OKO SEBE.

ILI, ZAŠTO JE MORE SLANO …

TAKO TREBA BITI DA BI SVIMA NAMA BILO DOBRO. SADA I U

VJEČNOSTI.

JA ZNAM I ČVRSTO VJERUJEM DA

NETKO TO DO GORE VIDI SVE.

SVET I PRESVET, ČAŠĆEN I HVALJEN I

SLAVLJEN U VIJEKE VJEKOVA, TROJEDINI

BOŽE, OČE, SINE I DUŠE SVETI.

I ČAST I SLAVA DJEVICI MARIJI, NAŠOJ NEBESKOJ MAJČICI I

CIJELOM DUHOVNOM SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE BOLJU

VOLJU.